

ning af mange migrantfamiliers sociale baggrund og deres ofte dårlige boligforhold. Migrantbørnene bør under alle omstændigheder opmuntres til uden for skoletiden at give sig i kast med de fritidsaktiviteter, der har så stor betydning for selve tilpasningen i det nye miljø.

3.3.4. Udvalget erkender, at mange migrantbørn vil have sprogvanskeligheder, også efter at de er blevet anbragt i klasser for værtslandets børn. Sådanne børn får brug for støtteundervisning, som bør gives dem vederlagsfrit.

3.3.5. Samtidig foreslår Udvalget, at også værtslandets børn får mulighed for at følge den undervisning, der meddeles migrantbørnene i deres eget sprog og deres egen kultur. Men Udvalget erkender, at det i praksis kan være vanskeligt at give undervisning i et »andet« sprog i underskolen i de lande, hvor fremmedsprog normalt først indgår i læseplanen for de højere klassetrin.

3.4. Artikel 4

3.4.1. Udvalget lægger meget stor vægt på behovet for en tilstrækkelig uddannelse af de lærere, der skal varetage undervisningen af migrantbørn og især undervisningen i værtslandets sprog; denne uddannelse må omfatte en særlig uddannelse i at undervise i sproget som fremmedsprog. Det erkender også, at det

med henblik på undervisningen af migrantbørn i hjemlandets sprog og kultur kan blive nødvendigt at anvende lærere fra migranternes hjemlande. Det er imidlertid bekymret over, at der i nogle af disse lande allerede er mangel på kvalificerede lærere, hvorimod der i visse værtslande er for mange lærere. Det er derfor nødvendigt med en nær kontakt mellem værtslandet og hjemlandet, og der bør etableres et samarbejde mellem nationale og udenlandske lærere for at sikre kontinuiteten i uddannelsen.

3.4.2. Udvalget understreger, at lærere fra migranternes hjemland bør have de samme ansættelsesforhold som lærere, der er statsborgere i værtslandet. De skal naturligvis være ansvarlige over for værtslandets myndigheder.

3.5. Artikel 5

3.5.1. De særlige vanskeligheder, som gennemførelsen af direktivet vil være forbundet med for nogle medlemsstaters vedkommende, er allerede blevet nævnt. Udvalget understreger derfor behovet for dels at gribe hurtigt og effektivt ind for at afhjælpe et alvorligt og presserende problem, men dels også for at komme til klarhed over, at de vanskeligheder, som gør sig gældende i forbindelse med migrantbørnene, må løses helt forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1976.

Henri CANONGE

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om Forslag til Rådets forordning om den fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer

Den tekst, som har været genstand for udtalelsen, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 218 side 4 af 24. september 1975.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 10. september 1975 i medfør af artikel 43 og 198 i Traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte emne.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på sin 136. plenarforsamling afholdt i Bruxelles, den 28. og 29. januar 1976 sin udtalelse om det nævnte emne.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til Rådets anmodning om udtalelse af 11. september 1975,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab særlig artikel 43 og 198,

under henvisning til beslutning truffet af sit præsidium den 23. september 1975 om at pålægge Landbrugsafdelingen at forberede arbejdet hermed ved at udarbejde en hovedudtalelse,

under henvisning til den supplerende udtalelse, som Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser afgav på mødet den 7. januar 1976,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, hr. Wick,

under henvisning til udtalelse vedtaget af Landbrugsafdelingen på mødet den 19. og 20. januar 1976, mødet den 20. januar,

under henvisning til forhandlingerne på plenarforsamlingen den 28. og 29. januar 1976, mødet den 29. januar 1976 —

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE

med 30 stemmer for og 8 imod, mens 3 undlod at stemme:

Udvalget fremsætter følgende bemærkninger til det foreliggende forslag.

A. Almindelige bemærkninger

1. Udvalget bemærker, at forbrugernes og arbejdstagernes interesser ikke i tilstrækkelig grad er fremhævet i forordningsforslaget, hverken med hensyn til de betingelser, som projekterne skal opfylde, eller konsulteringsformerne. Det mener i realiteten at

landbrugets, fødevarerindustriens og distributionsledets arbejdstagere samt forbrugerne berøres direkte af forordningsforslaget.

2. Udvalget modtager med tilfredshed det foreliggende forslag, som Kommissionen har bebudet, og som det har efterspurgt for flere år siden. Udvalget giver udtryk for sin generelle tilslutning til dette forslag og dets målsætning. Udvalget deler i sædelseshed Kommissionens ønske om at finde frem til en dækkende og sammenhængende opfattelse af de fælles aktioner, der skal iværksættes inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer, så disse bliver mere effektive og for gennem vel planlagt koordinering at begrænse muligheden for, at der træffes forkerte afgørelser.

3. Udvalget konstaterer, at Kommissionens udgangspunkt for sit forslag dels er de generelt set positive erfaringer med anvendelsen af forordning nr. 17/64/EØF og dels den kendsgerning, at de midler, som er til rådighed til finansiering gennem forordning nr. 17/64/EØF af bestemte foranstaltninger inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer, må forventes snart at være opbrugt.

4. Udvalget mener, at det er nødvendigt at fortsætte de markedsstrukturforbedringer, som indledtes med forordning nr. 17/64/EØF og anbefaler derfor, at denne politik får et nyt og varigt, retsgrundlag, idet den udformes som en fælles foranstaltning i henhold til forordning (EØF) nr. 729/70, og med en passende prioritet indføres i den fælles strukturpolitik. Udvalget erklærer sig enig med Kommissionen i denne opgave.

5. Udvalget mener, at effektiviteten af den fælles foranstaltning, som Kommissionen har foreslået, kan forøges, såfremt der i nogle medlemslande oprettes producentsammenslutninger. Det gentager derfor sin anmodning om, at den forordning om producentsammenslutninger, der er forelagt Rådet hurtigst muligt vedtages. Det henviser i denne forbindelse til sine forskellige udtalelser på dette område og særlig til udtalelsen af 28. september 1967 om producentsammenslutninger og deres organisationer.

6. Udvalget billiger endvidere de generelle linjer i forordningsforslaget. Den ønsker imidlertid, at der tages hensyn til følgende bemærkninger.

a) *Vedrørende målsætningerne*

Udvalget er enig med Kommissionen, idet den går ud fra at den påtænkte foranstaltning i forordningen til sigter en forbedring af landbrugssektoren, ved at give forarbejdnings- og afsætningssektorerne mulighed for at betale producenterne af landbrugsråvarer rimelige priser; at den desuden resulterer i en stærkere og mere regelmæssig efterspørgsel efter landbrugsprodukter, at den muliggør en bedre tilpasning til eksporten og at det bliver lettere at optage landbrugsprodukter fra det fælles markeds fjernere liggende egne.

Udvalget gør imidlertid også opmærksom på at foranstaltningen i forslaget må gennemføres under ligelig hensyntagen til industriens og handelens særinteresser. Thi som Kommissionen selv anfører, er landbruget i vid udstrækning afhængig af, at afsætning og forarbejdning af landbrugsprodukter foregår gnidningsløst.

Udvalget er endvidere af den opfattelse, at foranstaltningen skal bidrage til at rationalisere og fremme forarbejdningen og afsætningen og skal komme forbrugerne til gode, idet sikringen af levnedsmiddelforsyningen samt landbrugsvarernes forpakning og kvalitet forbedres.

Udvalget understreger, at foranstaltningerne, som følge af deres målsætning, må ses som et led i den fælles landbrugspolitik, og at der må sondres mellem målene herfor og de mål, der er for regional-, social- eller anden form for politik. Dette udelukker på ingen måde en fornuftig tilpasning af de forskellige foranstaltninger, men gør tværtimod denne bydende nødvendigt.

b) *Vedrørende fremgangsmåderne*

Udvalget mener, at de påtænkte fremgangsmåder bør udformes så enkelt, som kravene til en grundig undersøgelse eller behandling af den enkelte aktion tillader. Det bør undgås, at fremgangsmåden bliver en hindring for rettidig gennemførelse af foranstaltningerne i områder, hvor en utidssvarende infra- eller forvaltningsstruktur kan hæmme en hurtig og korrekt behandling. Samtlige berørte bør inddrages og medvirke intensivt til gennemførelsen af foranstaltningen.

c) *Vedrørende budgetbestemmelserne*

Udvalget konstaterer, at der er fastsat et tidsrum på ti år til gennemførelsen af de fælles foranstaltninger, og at man ansætter de til gennemførelse af foranstaltningerne nødvendige midler til 400 mio RE i de første fem år.

Det er Udvalgets opfattelse, at man med et beløb på 80 mio RE om året ikke kan løse alle problemer i forbindelse med en forbedring af afsætnings- og forarbejdningsvilkårene for landbrugsprodukter, ikke mindst fordi omkostningerne som følge af den fortsatte inflation fortsat vil stige. Den retningspåvirkning, der er forslagens formål, kan derfor som følge af de få bevilgede midler kun finde sted, såfremt disse midler fordeles med størst mulige skønsomhed og kun sættes ind, hvor behovene er størst.

d) *Vedrørende forbedring og rationalisering af forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne*

Udvalget gør opmærksom på, at de enkelte områder og sektorer har forskelligt behov for forarbejdningskapacitet. Den anser det derfor for nødvendigt ved gennemførelsen af de fælles foranstaltninger at være opmærksom på, at der ikke medvirkes til at skabe overkapacitet inden for sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer.

Udvalget finder det påkrævet, at den udbygning af forarbejdnings- og afsætningsstrukturerne for landbrugsvarer, der skal foretages ifølge den fælles foranstaltning, først og fremmest finder sted i de områder og sektorer, som har størst behov herfor.

B. Bemærkninger til de enkelte artikler

Første betragtning

Udvalget mener, at også foranstaltningernes generelle virkninger for forbrugerne skal nævnes under »betragtningerne«. Det foreslår derfor, at der yderligere tilføjes følgende betragtning:

»De planlagte foranstaltninger bør samtidig bidrage til at fremme mere forbrugervenlige tilbudsformer med hensyn til forpakning, kvalitet og priser og dermed komme forbrugerne til gode«.

Femte betragtning

Udvalget anerkender, at de kriterier, der fastlægges i forordningen, må indrettes efter den sammenhæng, der er mellem de påtænkte projekter og den fælles landbrugspolitik i sin helhed. Den er dog af den opfattelse, at der må skabes sikkerhed for, at kortfristede udviklingstendenser på landbrugsmarkedene ikke kommer til at påvirke afgørelser vedrørende de enkelte projekter.

Niende betragtning

Følgende affattelse ville være mere realistisk:

»En intervention fra fonden . . . vil kunne *bidrage til en løsning* af problemerne vedrørende . . .«.

Artikel 1, stk. 1

I den tyske tekst bør udtrykket »Im Absatz oder in der Verarbeitung landwirtschaftlicher Erzeugnisse« erstattes med »in der Be- und Verarbeitung sowie Vermarktung landwirtschaftlicher Erzeugnisse«.

Dette nødvendiggør en revision af forslaget samlede tekst, for at de anvendte begreber kan præciseres og fastlægges i overensstemmelse med de respektive virksomhedsområder.

Artikel 2, stk. 2

Udvalget mener, at teksten bør affattes således, at det klart fremgår, at litra a), b) og c) skal forstås som alternative bestemmelser. Udvalget foreslår derfor, at første linje i artikel 2, stk. 2, affattes således:

»Disse særlige programmer udarbejdes *særskilt eller i fællesskab af*:«

Når der i stk. 2, litra b) tales om »tværfaglige organisationer«, må det hertil bemærkes, at der ikke i alle Fællesskabets medlemsstater findes sådanne organisationer.

Udvalget er betænkelig med hensyn til det umiddelbart vage begreb »en repræsentativ gruppe af virksomheder«, hvorom der er tale i litra b), såfremt det ikke samtidig udtrykkes, at begrebet dækker et tilstrækkeligt stort antal virksomheder og disses repræsentativitet.

Med hensyn til stk. 2 litra c), tager Udvalget til efterretning, at Kommissionen i første række nøjes med at udarbejde programmer af supranational karakter, og kun i undtagelsestilfælde programmer for det enkelte medlemsland.

Ordet »særlig« bør indføjes i den italienske tekst, således at denne version er i overensstemmelse med de øvrige.

Udvalget finder det nødvendigt, at sikre det snævrere mulige samarbejde mellem alle de under litra a) til c) nævnte institutioner eller organisationer ved udarbejdelsen af programmet.

Artikel 3, stk. 1, litra b)

Udvalget anmoder om, at første sætningsled nærmere præciseres ved følgende tilføjelse:

»b) beskrivelse af udgangssituationen og en analyse af de tendenser, som *for det pågældende geografiske område og den samlede sektor* kan udledes heraf . . .«.

Tredje led bør affattes således:

». . . forholdene i og *perspektiverne* for den sektor for afsætning eller forarbejdning af landbrugsvarer, som omfattes af programmet, *navnlig for at undgå overkapacitet*«.

Artikel 3, stk. 1, litra d)

Denne tekst bør suppleres med følgende sætningsled:

». . . de pågældende varer og *inden for markedssektoren*«.

Artikel 3, stk. 1, litra f)

Udvalget anmoder om, at litra f) suppleres således:

»f) programmets forventede virkning på landbrugsbedrifterne *samt forarbejdnings- og afsætningssektoren* i det pågældende område«.

Artikel 4, stk. 2

Udvalget rejser det spørgsmål, om man i praksis kan forestille sig et program udarbejdet af Kommissionen i henhold til artikel 2, stk. 2, litra c), uden en godken-

delse fra den eller de medlemsstater, som ifølge artikel 13, stk. 3, skal anbefale igangsætningen af projekter og ifølge artikel 19, stk. 2, skal deltage i finansieringen.

Artikel 5, stk. 1

Udvalget finder det nødvendigt at konsultere samtlige berørte grupper og mener derfor, at Kommissionen på grund af de forskelle, der må forventes at blive mellem programmerne, må sørge for tilstrækkelig fleksibilitet i afgørelsen om, hvilke grupper der skal konsulteres, så der tages hensyn til alle de berørte socio-økonomiske organisationer på fællesskabsplan. Udvalget foreslår derfor, at ordene »producenter, forarbejdningsvirksomheder eller handlende« udgår.

Artikel 7, stk. 1

Udvalget konstaterer, at også investeringer, der kun til en vis grad har til formål at rationalisere eller fremme forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, ifølge forordningsforslaget må betragtes som projekter. Der må imidlertid med hensyn hertil henvises til, at der i forbindelse med bidrag fra EUGFL udelukkende tages hensyn til den del af projektet, der vedrører forarbejdning samt afsætning af landbrugsprodukter, og som har forbindelse med det pågældende særlige program.

Artikel 7, stk. 2, litra b)

Vedrørende teksten på tysk: begrebet »Valorisierung« forekommer på nogle fællesskabssprog, f.eks. tysk, usædvanligt og kræver derfor en definition.

Af hensyn til klarheden bør endvidere tilføjes:

»der landwirtschaftlichen Erzeugnisse«.

Artikel 7, stk. 2, litra d) og e)

Udvalget går ud fra, at de her omtalte foranstaltninger drejer sig om sådant virksomhedsudstyr, som har direkte tilknytning til de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, og ikke vedrører udvikling af forsknings- eller informationsvirksomhed.

Artikel 7, stk. 4

Dette stykke bør affattes således:

»Udstyr til afsætning på detailhandelsplan omfattes ikke af denne forordning, i det omfang det specielt drejer sig om detailhandelen«.

Artikel 8, stk. 2

Udvalget mener, at det er nødvendigt at præcisere, at der ved »værdien af disse varer i overvejende grad« skal forstås den andel, som landbrugsråvarernes værdi udgør af den samlede værdi af de råvarer, der er medgået ved forarbejdningen og afsætningen.

Udvalget rejser det spørgsmål, om ikke Kommissionens foreslåede affattelse rummer fare for, at der lægges hindringer i vejen for udvikling af projekter, som i det mindste delvis er i overensstemmelse med de fastlagte mål.

Den anmoder endvidere om, at sidste linje suppleres således:

»... landbrugsvarer, der er produceret i Fællesskabet«.

Artikel 9, stk. 1

Udvalget foreslår, at ordet »særlig« slettes.

Artikel 9, stk. 2

Udvalget noterer sig Kommissionens udtalelse om, at der ikke på fællesskabsplan er fastsat nærmere bestemmelser med hensyn til de langfristede leveringskontrakter, fordi der inden for de forskellige sektorer samt i de enkelte medlemsstater og områder ikke gør sig samme forhold gældende.

Udvalget mener, at det er af væsentlig betydning at få fastslået, at leveringskontrakterne bør indgås på rimelige betingelser for *samtlige* kontrahenter. Den foreslår derfor ordene »for disse« slettet.

Udvalget anmoder endvidere om, at stk. 2 affattes således:

»Overensstemmelsen med dette kriterium kan bl.a. motiveres med effektive, retlige forbindelser mellem *producenterne af landbrugsråvarer og den pågældende virksomhed*, eller med indgåelse af langfristede leveringskontrakter på rimelige betingelser«.

Artikel 10, litra c)

Udvalget tvivler på, at det på forhånd kan lade sig gøre objektivt og tilstrækkelig nøjagtigt at fastslå et

projekts rentabilitet. Der må dog kunne forventes en rentabilitet på lang sigt. Udvalget anbefaler ligeledes, at ordene »forbedring af landbrugsstrukturen« ændres til »strukturforbedring«, idet det går ud fra, at det drejer sig om en forbedring af landbrugets markedsstruktur og ikke om en almindelig strukturpolitisk forbedring.

Dette fører til følgende formulering:

- »c) yde en tilstrækkelig garanti med hensyn til en rentabilitet på lang sigt og til den varige økonomiske virkning af den foretagne strukturforbedring«.

Artikel 11, litra b)

Udvalget henviser til de bemærkninger, den fremsatte i indledningen under afsnit A. 6 a) i dette dokument, og til den foreslåede ændring af første betragtning; begge dele havde til formål at gøre opmærksom på betydningen af foranstaltninger, der tager sigte på forbrugeren.

Artikel 13, stk. 1

Udvalget er af den opfattelse, at det for at sikre effektiviteten i foranstaltningerne er nødvendigt, at fristen for Kommissionens afgørelse gøres så kort, som hensynet til en grundig gennemgang af ansøgningerne tillader. Udvalget foreslår derfor, at fristen for Kommissionens afgørelse højst må andrage et år. Herefter burde artikel 13, stk. 1, formuleres således:

- »1. Ansøgninger om støtte fra fonden skal være forelagt Kommissionen hvert år inden den 1. oktober. Kommissionen skal træffe en beslutning inden for de følgende 12 måneder«.

Udvalget mener også, at det er værd at overveje, om to årlige indgivelsesfrister ikke ville kunne bidrage til at fremskynde proceduren.

Artikel 13, stk. 3

Udvalget mener, at de ansøgninger, som en medlemsstat ikke kan godkende, og som videresendes, bør ledsages af den begrundelse for afslaget, således at gennemførelsen af det enkelte program bedre kan vurderes. Derfor foreslås følgende affattelse:

- »videresendes denne ansøgning samt en begrundelse for afslaget til undersøgelse i Kommissionen og til underretning for denne«.

Artikel 13, stk. 4 og 5

Udvalget forventer, at ansøgninger, der indgår i et bestemt program, kan behandles efter en forenklet procedure, uden at grundigheden i begrundelsen og formuleringen dermed lider afbræk.

Artikel 15, litra c)

Udvalget minder i denne sammenhæng om sine bemærkninger til den femte betragtning, hvor det advarede mod at gøre beslutninger vedrørende projekter, der gennemføres inden for rammerne af de planlagte fællesskabsforantaltninger, og som altid har langfristede virkninger, afhængige af udviklingen på landbrugsmarkedene på kort sigt.

Artikel 15

Under forudsætning af at artikel 9, stk. 2, ændres i overensstemmelse med Udvalgets forslag, anmoder Udvalget om, at artikel 15 udvides med et stk. 2:

- »2. Ved godkendelsen af alternative projekter som i øvrigt i lige grad opfylder kriterierne a) — h) i stk. 1, har de projekter, der opfylder kravene i artikel 9, stk. 2, forrang«.

Artikel 17

Udvalget finder det nødvendigt, at denne bestemmelse formuleres mere præcist. Det påpeger i denne sammenhæng, at en veltilrettelagt politik i tråd med forslaget målsætning i principer ikke må hæmme produktionsgrene eller områder gennem bekendtgørelser eller andre fællesskabsforskrifter.

Artikel 18, stk. 3

Udvalget henviser til sine indledende bemærkninger under A. 6 c) og noterer sig Kommissionens erklæring, hvorefter de midler, der er rammebelagt i henhold til forordning (EØF) nr. 729/70 er tilstrækkelige til at finansiere de fælles foranstaltninger i endnu nogle år, såfremt EUGFL's strukturreserve medtages. Det erkender, at disse oplysninger kun kan grunde sig på et skøn.

Artikel 19, stk. 1

Udvalget beder om, at man drager omsorg for, at udbetalingen af de tilskud, Kommissionen har bevilget, sker så hurtigt som muligt.

Artikel 19, stk. 2, sidste punktum

Udvalget har betænkeligheder med hensyn til en minimumsdeltagelse fra medlemsstaternes side af den fastsatte størrelse. Det frygter, at dette vil hindre fremme og gennemførelse af fornuftige projekter. Det går ind for, at det i overensstemmelse med de hidtidige bestemmelser i forordning nr. 17/64/EØF fastsættes, at medlemsstaten skal deltage, men at der *ikke* foreskrives nogen minimumskvote. Heraf følger, at sætningen »Dens finansielle deltagelse ... ydede tilskud« bør slettes.

Artikel 19, stk. 3

Udvalget henleder opmærksomheden på en unøjagtighed i første sætning, hvor det bør hedde:

»Fondens støtte til de i artikel 12, *stk. 1*, fastsatte ...«.

Udvalget foreslår i øvrigt, at det første led udbygges således:

»— 25 % for projekter finansieret for regnskabsårene for det *første* og for det *andet* år, som følger ...«

Dette indebærer, at andet led udgår.

Endvidere går Udvalget ud fra, at der i forbindelse med beslutningstagningen vedrørende programmet ikke opstår forsinkelser på grund af medlemsstaterne eller Kommissionen, da dette kan føre til en følelig forfordeling af ansøgerne.

Artikel 21

Udvalget noterer sig Kommissionens erklæring, hvorefter Kommissionen inden for rammerne af artikel 92-94 i traktaten fører tilsyn med den nationale støtte. Udvalget konstaterer endvidere, at begrebet »dominerende stilling på det fælles marked eller en væsentlig del af dette« ikke dækker tilfældet med en dominerende stilling på det regionale plan.

Artikel 24, sidste punktum

Udvalget finder, at sætningen »En ansøgning ... overføres en gang« bør udgå.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. januar 1976.

Henri CANONGE

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg

BILAG**til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg**

Følgende ændringsforslag blev forkastet under debatten:

Artikel 5, punkt 1

Denne artikel bør affattes således:

»Efter at have gennemgået programmerne hører Kommissionen Fællesskabets mest repræsentative faglige organisationer af producenter, forarbejdningsvirksomheder og handlende i den pågældende sektor samt *forbrugersammenslutninger, så forbrugerne kan forsvare deres interesser, og endelig sammenslutninger af arbejdstagere i den pågældende sektor, så de kan udtale sig om virkningerne på beskæftigelsen*«.

Begrundelse

Disse to bemærkninger er blevet indføjet i den supplerende udtalelse efter en lang diskussion. Disse bemærkninger bør medtages i Udvalgets udtalelse. Det er utilladeligt, at man taler om rationaliseringsforanstaltninger med betydning for beskæftigelsen, uden at høre de berørte fagforeninger, men derimod kun landbrugerne, fabrikkerne og de handlende, og det især på baggrund af den nuværende arbejdsløshed i EF. Desuden er det utilladeligt, at man fuldstændig tilsidesætter forbrugernes interesser, for så vidt som man ønsker at forbedre forarbejdningen og afsætningen af landbrugsvarer.

Resultat af afstemningen:

Stemmer for: 10; Stemmer imod: 26; Undlod at stemme: 9.

2. Artikel 9, punkt 2,

Efter ordene »med dette kriterium« erstattes »kan« med ordet »bør«, og udtrykket »bl.a.« udgår.

Resultat af afstemningen:

Stemmer for: 8; Stemmer imod: 16; Undlod at stemme: 15.

2. Artikel 9, punkt 2,

Til stk. 2 tilføjes: »mellem landbrugernes sammenslutninger og disse virksomheder«.

Resultat af afstemningen:

Stemmer for: 8; Stemmer imod: 24; Undlod at stemme: 7.

Begrundelse (1. og 2.)

For at forordningens målsætninger til fordel for landbrugsproducenterne effektivt kan gennemføres, er det tvingende nødvendigt, at disse producenter har en vis garanteret præferencestilling.

Artikel 15, stk. 2

I 4 linje efter ordet »forrang« fortsættes:

»og som forelægges af landbrugere, som tilhører sammenslutningerne«.

Resultat af afstemningen:

Stemmer for: 8; Stemmer imod: 26; Undlod at stemme: 7.
